

Renata Vojnić
Opažena

Krk, Galerija/Gallery Decumanus
2. – 15. 6. 2023.

Renata Vojnić
Opažena

Krk, Galerija/Gallery Decumanus
2. – 15. 6. 2023.

Umjetnica Renata Vojnić kreira figure žena u keramici, povremeno kombinirajući keramiku s drugim materijalima; izrađuje torza naglašenih ženskih oblina, ulazi u esencijalno žensko kakvome se divimo od prapočetaka. Osim ženskih torza izrađuje i kompletne figure žena, manjih dimenzija, koje svojim pozicijama tijela komuniciraju različita emotivna stanja. Također izlaže i keramičke maske, lica žena, ali i glave, odnosno biste.

Povijest ženske figure u umjetnosti je duga i složena, tijekom stoljeća prikazivala se na različite načine i u različitim kontekstima. Najčešći su prikazi u vjerske svrhe kao simbol plodnosti i majčinstva, kao amulet, često u znak divljenja i slavljenja. U današnje vrijeme u mnogim kulturama i društvima žene se najčešće prezentiraju kao objekti želje, predmeti žudnje, dominantno kroz mušku leću, tkz. “male gaze”*. Na ovoj izložbi imamo priliku vidjeti oblik žene iz ženskog kuta i erotski segment žene kao atribut zadovoljstva postojanja, energiju radosti i protoka života. Male statue žena koje izražavaju razna emotivna stanja posebno su dirljive. Elongirane, elegantne siluete žena naglašenih grudiju, potpuno gole sjede, leže, plešu, tjelesno se izražavaju u raznim pozama koje nam jasno komuniciraju niz emocija, vidimo tugu, zabrinutost, očaj, sreću, slobodu, opuštenost, letargiju. Žena prestaje biti objekt, ona postaje aktivni sudionik života, pritom ne odbacujući ženske attribute. Renata ovdje prikazuje svoje poznavanje neverbalne komunikacije, mogli bi reći da je to svojevrsna poetična elaboracija iz neverbalne komunikacije.

Mediji koji Renata izabire da bi se izrazila interesantan je iz više aspekata. Materijal gline možemo simbolički percipirati kao komadić majke Zemlje, koji autorica posuđuje od nje, u ovom slučaju da bi stvorila simbol nje. Možemo vidjeti samu tehniku kao kontakt s prirodom, keramiku kao izraz kojim su se ljudi bavili još od prapovijesti i vezana je uz primordijalne sile u ljudskom biću. Torza žena sva su u bijelini, ta bijelina svijetli i emanira snagu, privlači nas; gornji dio je na nekima

šupalj, iz njega izviruju biljke ili granje, stavlja se naglasak na srastanje s prirodom. Svaka skulptura je jedinstvena i posebna: vidimo trudnicu, pa ženu-kiborg kojom dominira tehnologija, zatim ženu prazne glave, torzo žene omotan žicom, drugu pak istaknutih bradavica koje strše u prkos patrijarhalnim moraliziranjima. Autorica se ne libi prikazati ženu u svim njenim segmentima, vidljiva je inspirativna istraživačka energija. Ona također voli eksperimentirati s vrstama gline: galestra, terakota, bijela i crna glina koriste se s različitim temperaturama paljenja da bi se dobile neponovljive nijanse. Osim na figuricama raznobojnost i raznolikost keramičkog materijala i njegovih glazura možemo primjetiti na “maskama” i glavama: tirkizna lica, plava, narančasta, smeđa, siva, neka hrapava, druga glatka, u meditativnim izrazima. Većinom zatvorenih očiju, okrenuta u sebe, u unutrašnje, mirno prebivaju u svom svijetu ponegdje podsjećajući na afričke maske. Glave žena izrađene su sa zanimljivim dodacima i inventivnim keramičkim rješenjima, rupičaste, isprepletene linija, ali uvijek mirnog i staloženog izraza.

Postoji razlika između emocija i osjećaja. Emocije su inicijalni osjeti u tijelu, a osjećaji su kompleksniji sklopovi koji nastaju iz naših uvjerenja i misli o emocijama. Prikazujući osjećaje kroz svoje skulpture, Vojnić nas poziva da otkrijemo i istražimo te iste osjećaje u sebi, da preispitamo sebe i našu okolinu. Za žene se često komentira da su pre-emotivne, ali se rijetko propituje rakurs iz kojeg dolazi komentar. Najčešće proizlazi iz atmosfere patrijarhalnog tradicionalizma; hipersenzibilnost je osobina kojoj se naše društvo ne priklanja. Smatram kako naš svijet treba preplaviti “ženskim emocijama” ako se pod tim podrazumijeva ranjivost, suosjećajnost, empatija, altruizam i želja za povezivanjem sa silama prirode. Iako svi doživljavamo emocije svaka osoba je jedinstvena te raspon i intenzitet osjećaja za svakog može biti vrlo različit. Mogućnost osobe da osjeti širok dijapazon podražaja iz vanjskog i unutarnjeg svijeta doprinosi bogatstvu života. Umjetnost je predivan mediji za izražavanje i ugodnih i neugodnih osjećaja, pomaže nam da ih sublimiramo i transcendiramo. Kod Renate vidimo kompleksan i šaroliki niz izričaja, te velik kapacitet nijansiranja. Njen duh je otvoren, razigran i slobodan. Keramiku koristi kao kanal za istraživanje, promišljanje sebe i svijeta dajući nam pritom maštovite i kreativne radove osebujnog izraza.

* “Termin *male gaze* iliti (nespretnije rečeno) *muški pogled* osmislila je Laura Mulvey i predstavila ga u svom radu “Visual Pleasure and Narrative Cinema” još 1975. godine. U njemu objašnjava kako su žene u filmovima predstavljene kao objekti (pogleda), za razliku od muškaraca koji su akteri odnosno posjednici pogleda.” (cit.) <https://www.libela.org/prozor-u-svijet/6124-sto-je-to-muski-pogled/>

Noticed woman

by Luisa Ritoša

Artist Renata Vojnić creates figures of women in ceramics, occasionally combining ceramics with other materials; creates torsos with accentuated feminine curves, enters into the essential of a woman that we have admired since the beginning of times. In addition to female torsos, she also creates complete small figures of women, which communicate different emotional states with their body positions. She also exhibits ceramic masks, women's faces, but also heads and busts. Nowadays, in many cultures and societies, women are most often presented as objects of desire, dominantly through a male lens, so-called male-gaze. At this exhibition however, we have the opportunity to see the form of a woman from a female angle and the erotic segment of a woman as an attribute of the pleasure of existence, the energy of joy and the flow of life.

The women's torsos are all in white, the upper part of some are hollow, where she places plants or branches so the merging with nature is emphasized. Each sculpture is unique and special, we see a pregnant woman, then a cyborg woman dominated by technology, then a woman with an empty head, torso of woman wrapped in wire, another one with prominent nipples that stick out in defiance of patriarchal moralizing. The author does not hesitate to show a woman in all her segments, the inspiring energy is visible. She also likes to experiment with types of clay: galestra, terracotta, white and black clay are used with different firing temperatures to obtain unique shades. On the figurines and especially on faces-masks, we can notice the multi-colored and diverse ceramic materials and its glazes: turquoise, blue, orange, brown, gray, some rough, others smooth, in meditative expressions. Most of them with their eyes closed, turned inward and peaceful in their own world, sometimes we see reminiscent of African masks. Heads of women have interesting accessories and inventive ceramic solutions, with holes or intertwined lines, but always with a calm and composed expression.

By depicting the feelings of women through her sculptures, Vojnić invites us to discover and explore these same feelings in ourselves, to question ourselves and our surroundings. Although we all experience emotions, each person is unique and the range and intensity of feelings for everyone can be very different.

A person's ability to feel a wide range of stimuli from the external and internal world contributes to the richness of life. Art is a wonderful medium for expressing both pleasant and unpleasant

feelings, helping us to sublimate and transcend them. With Renata, we see a complex and colorful range of expressions, as well as a great capacity for nuances. Her spirit is open, playful and free. She uses ceramics as a channel for research, reflection on herself and the world, giving us imaginative and creative works with a distinctive expression.

Biografija/Biography

Renata Vojnić rođena je 09. lipnja 1973. godine u Subotici, Vojvodina. Osnovnu školu i gimnaziju završila je u Subotci, a Višu pedagošku školu u Somboru. Diplomirala je na Fakultetu za menadžment Megatrend – financijski smjer. Nakon što se, nakon studiranja, okušala u nekolicu poslova, (su)osnovala je privatnu tvrtku. Godine 2008. odlučuje se na životnu promjenu te (zbog ljubavi) najprije seli u Rijeku, a potom i na otok Krk. Baveći se djetetom, i bez stalnog zaposlenja, okreće se svojem unutarnjem porivu za stvaralaštvom. Najprije izrađuje perle i nakit od fimo mase te skulpture i objekte od naplavina, nakon čega slijedi period bavljenja keramikom. Pohađala je tečaj keramike prof. Borisa Rocea, a dane je provodila čitajući, educirajući se te istražujući medij kerimake kroz proces pokušaja i pogreške. Dosad je sudjelovala na *online* izložbama u Mumbaiu, Dallasu i Ptuju te na skupnim izložbama u Rijeci, Villachu i Italiji. Svoju prvu samostalnu izložbu ove je godine zabilježila u riječkoj Relativnoj galeriji. Na likovnoj smotri EX TEMPORE Kostrena, 2020. zaslužila je prvu, 2021. drugu, a 2022. godine prvu nagradu. Voditeljica je brojnih radionica za djecu i odrasle, kao i keramičke sekcije Zajednice Talijana Krk.

Impressum

Organizator/Organizer:

Centar za kulturu Grada Krka
Trg sv. Kvirina 1, 51500 Krk, Hrvatska
kultura@gradkrk.net
www.grad-krk.hr

Izdavač/Publisher:

Centar za kulturu Grada Krka

Za izdavača/For the publisher:

Maja Parentić

Esej/Essay:

Luisa Ritoša

Prijevod/Translation:

Luisa Ritoša

Dizajn/Design:

Igor Gržetić

Fotografije/Photographs:

Renata Vojnić

Tisak/Press:

Kerschoffset d.o.o. Zagreb

Naklada/Edition:

150 primjeraka/copies

Pokrovitelji/Sponsors:

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske
Primorsko-goranska županija
Grad Krk
Turistička zajednica Grada Krka

Opažena